

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 904/2015
21.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Н., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у продуженом трајању из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ј.С., поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.403/15 од 24.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 21. октобра 2015. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н. – адвоката Ј.С. и УКИДА правноснажно решење Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.403/15 од 24.04.2015. године, а предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.803/14 од 26.03.2015. године, окривљеном С.Н. досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од 63.000,00 динара, на терет буџетских средстава суда и истовремено је наложено рачуноводству да након правноснажности решења трошкове досуђене окривљеном исплати браниоцу окривљеног – адвокату Ј.С., на рачун код банке И. број ...

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.403/15 од 24.04.2015. године, одбачена је као недозвољена жалба браниоца окривљеног С.Н., изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.803/14 од 26.03.2015. године.

Бранилац окривљеног С.Н. – адвокат Ј.С., поднео је захтев за заштиту законитости само против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.403/15 од 24.04.2015. године, због повреде одредаба члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијано решење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењем против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да је решење Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.403/15 од 24.04.2015. године донето уз повреду одредаба члана 441. став 4. ЗКП.

Према стању у списима, окривљени С.Н. је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.803/14 од 26.03.2015. године ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у продуженом трајању из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези са чланом 61. КЗ. Одлучујући, у смислу одредбе члана 267. ЗКП, о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека, Апелациони суд у Крагујевцу је решењем Кж1 бр.803/14 од 26.03.2015. године досудио трошкове кривичног поступка окривљеном С.Н. у износу од 63.000,00 динара и наложио рачуноводству да након правноснажности решења ове трошкове исплати браниоцу окривљеног – адвокату Ј.С., при чему је у правној поуци навео да је против тог решења дозвољена жалба Апелационом суду у Крагујевцу у року од 3 дана од дана пријема отправка решења.

Против тог решења, жалбу је изјавио бранилац окривљеног – адвокат Ј.С., а Апелациони суд у Крагујевцу је побијаним решењем Кж2 бр.403/15 од 24.04.2015. године ову жалбу одбацио као недозвољену. У образложењу побијаног решења, наведено је да је Апелациони суд у Крагујевцу у конкретном случају поступао као суд другог степена, да је пред тим судом одржан претрес и донета пресуда Кж1 803/14 од 02.02.2015. године којом је окривљени С.Н. ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у продуженом трајању из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези са чланом 61. КЗ и којом пресудом је одлучено и да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, уз даљи закључак да је сходно томе и побијано решење, којим је донета одлука о висини трошкова, донета у другом степену, те да стога против овог решења жалба није дозвољена.

Међутим, овакав став Апелационог суда у Крагујевцу, не може се прихватити као правилан.

Одредбама члана 267. ЗКП прописано је да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека, одлучује тај суд, сходно одредбама члана 261. до 266. ЗКП.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је, поред осталог, да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. Ставом 2. истог члана прописано је да, ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве, а ставом 3 је прописано да, када је о трошковима кривичног поступка одлучено посебним решењем – по жалби против тог решења одлучује веће (члан 21. став 4).

Имајући у виду цитиране законске одредбе, из којих јасно произилази да је против посебног решења о трошковима жалба дозвољена, то је по оцени овога суда погрешан став Апелационог суда у Крагујевцу изнет у побијаном решењу – да решење тог суда Кж1 бр.803/14 од 26.03.2015. године, којим је донета одлука о трошковима кривичног поступка, представља другостепено решење јер је Апелациони суд у Крагујевцу у предметној кривичној правној ствари поступао као суд другог степена.

Управо супротно, решење Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 803/14 од 26.03.2015. године, којим су након претреса, а по захтеву окривљеног, окривљеном С.Н. досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 63.000,00 динара на терет буџетских средстава суда, представља првостепено решење, сходно одредбама чланова 267. ЗКП и 262. став 1. до 3. ЗКП. Стога је по оцени овога суда, жалба изјављена против решења о трошковима кривичног поступка, које је донето након одржавања претреса у другом степену, дозвољена, како је то правилно и констатовано у правној поуци датој странкама у решењу Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 803/14 од 26.03.2015. године.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је нашао да је побијано решење, којим је одбачена као недозвољена жалба браниоца окривљеног С.Н., донето уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези са члановима 267. и 262. став 3. ЗКП, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н. – адвоката Ј.С.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и укинуо побијано решење, а предмет вратио Апелационом суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

У поновном поступку, Апелациони суд у Крагујевцу ће имати у виду све примедбе наведене у овој пресуди, те ће поступити по истим и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће изнети јасне, правилне и аргументоване разлоге.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,

Председник већа-судија
Невенка Важић,